

det er nu Noget, som den ærede Rigsdagsmand overhovedet ikke veed, men jeg maa gjøre opmærksom paa, at han selv lagde til, at det var ganske overflødig, idet han meente, at den samme Betragtning, jeg kunde faae fra Rønne, kunde jeg faae andetstedsfra, men saa var jo ogsaa hans Bemærkning om mit Kjendskab til de bornholmste Forhold aldeles overflødig. Iøvrigt henholdt jeg mig slet ikke alene til Forøgelsen af Folkemængden, som dog i og for sig meget ofte er et Beviis paa, at der er Fortjeneste, thi Folk søge jo ellers ikke til Byerne, men jeg henholdt mig ogsaa til den forøgede Læstebægtighed, den forøgede Hændel, som Rønne notorisk har, hvilket man kan see i Statistisk Tabelværk, om ikke andre Steder.

Ordføreren: Jeg vilde, da jeg sidst havde Ordet, have tilføjet, hvilket jeg forglemt, at jeg er enig med Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 3die Valgtreds (Ploug) i, at efter den ærede Ministers bestemte Uttringer, angaaende dette Punkt, kan det heller ikke være min Mening at holde derpaa, og jeg er overbevist om, at, dersom Udvalget tidligere havde vidst, at den ærede Minister saa bestemt var imod det, vilde Udvalget ikke have stillet Forslaget.

Ploug: Maa jeg blot bemærke, at jeg ved det Udtryk, at der ingen Fare var derved, ikke har meent, at Ministeriet skulde være tilbøieligt til Medsættelse, men jeg har meent, at det i Skolelærernes Dine saae underligt ud, at man, idet man fastsatte en bestemt Løn, dog indrømmede, at den baade kunde forhøies og formindskes, hvorved deres Stilling kom til at see usikker ud. Jeg har meent, at der ikke

var nogen Fare for, at de skulde gjøre den Erfaring, at den virkelig var usikker.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg vil dog bemærke, at Medsættelsen naturligtvis ikke angaaer de Skolelærere, der allerede ere blevne ansatte med et bestemt Beløb, og altsaa er der jo aldeles ingen Fare for dem. Skulde forøvrigt for Fremtiden nogen Nødvendighed til en Medsættelse for nogle Skolelærere vise sig, saa vilde de jo altid, før de indtræde i Embedet, vide, af hvilken Størrelse Lønnen vil blive. Med Hensyn til den Bemærkning af den ærede Ordfører, at, dersom Udvalget tidligere havde kjendt min Mening om dette Punkt, saa vilde man ikke have holdt paa dette Forslag, skal jeg yttre, at det dog maa beroe paa en Forglemmelse, idet Ordføreren nemlig ikke erindrer, at jeg ved den Conference, jeg havde den 17de at have med Udvalget, erklærede, at jeg maatte holde paa, at Bestemmelsen om Medsættelsen stod som en Mulighed.

Bregendahl: Jeg veed ikke ret, om den ærede Ordfører ved sin sidste Udtalelse, hvor efter det forekom mig, at han ikke holdt længere paa Udvalgets Indstillinger, ogsaa derved stegtede til Udvalgets Indstilling under Nr. 25, som gaaer ud paa, at det andet Stykke af § 13, nemlig om Beregningen af de kirkelige Indtægter for Skolelærerne, skulde udgaae af Paragraphen. Jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig noget betænkeligt at vedtage dette Udvalgets Forslag, navnlig i Kjøbstæderne af Midstørrelse, som kun danne eet Sogn, og hvor de kirkelige Indtægter altsaa vilde være af et saameget større Beløb.